

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Hildegardis Abbatissa, et Prophetissa. cap. LXXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

S. HILDEGARDIS ABBATISSA:

Et Profetissa,

Deus enim,

*Exaltauit vocem eius de terra, in Prophetia
delere impietatem gentis. Eccles. 46.*

Cap. LXXXVIII.

DRACEDINTI quasi colloquans aspicitur & altera Abbatissa, quae est sancta Hildegardis Elisabetha contemporanea. Haec sanctimonialis primū sub cura S. Iutte Abbatissa in monte S. Disibodi in ipso iumentis suæ flore, sub regula Diui Benedicti, congregationis Hirsaugiensis, quæ Cluniacensis reformata vocabatur, effecta, in eodem usque ad finē uitæ iustæ prædicie permanxit; qua mortua, diuino mandato, ad montem S. Ruperti confessoris in oppido Bingensi, ex altera Naii flumii parte Diocesis Moguntinæ, cum duodecim sacris Virginibus secedens, sibi monasterium statuit: ubi loci, cum quadraginta duorum esset annorum, tanto diuini amoris igne, tantaque Spiritus sancti gratia, visibiliter inflammata & repleta est, ut statim omnium catholicorū librorum seriem, tam veteris, quam noui testamenti, ad integrum intelligeret, cum ramen ante, præter Psalterium, nihil didicisset. Cuīus scripta & prophetia, tantæ auctoritatis fuerunt, ut agente S. Bernardo Abate Clareuallensi, Eugenius Papa IIII. in concilio Treuirensi, Cardinalibus 18. & Prelatis multis presentibus, publica sententia confirmarit; & tam ipse, quam eius successores Anastasius, & Hadrianus quarti, Alexanderque tertius, scriptis eam cœbrius visitarint, se, ac Romanam Ecclesiam suis orationibus commendantes.

Ea autem quæ scripsisse fertur, quibus nomen suum posteris manifestavit, hæc sunt precipua.

Sciuias, id est, de scientia viarum Dei & hominis, grande volumen, & mirabile opus, lib. 1. Et factum est in anno.

Nōnulla huius libri repertiorum in chronicō Alberti Abbatis, Stadensis, à folio 169. ad 178. Excusus est integer in libro trium virorum, & trium spiritualium Virginum, Parisiis 1513. in folio.

De

D
WICHE
1000 1000
13 11 8 1
1000 1000
13 11 8 1

De Sacramento Altaris contra Catharos, lib. 1. In visione.
In Euangeliis Dominicalib. homil. 58. Homo quidam, qui
Diuinorum operum , lib. 1. Et factum est in sexto anno.
Vitæ meritorum, lib. 3.

Triginta quæstionum, lib. 1. Charitas quæ cum .
In precipua capita Regule S. Benedicti, lib. 1. Et ego pauper
Exhortatorium secularium, lib. 1. O turbæ hominū irascentes
De uita S. Ruperti Ducis, lib. 1. quæ extat in fine odatur eis
& MS.

De uita S. Disibodi Episcopi, lib. 1. Est apud Surium tomo 4.
die 8. Iulii, & inter opera eiusdem Sanctæ .

Ad forores suas, lib. 1. O filiæ quæ uestigia .
Ad monachos Erbacenses Paregoricon, lib. 1. Ego paupercula
Carmina diuersa, lib. 1. Qui sunt hi qui ut mites .
Ad S. Bernardum epistola 1. In spiritu mysteriorum .

Epistolarum ad diuersos 135. lib. 1. O misericordia pater, ego paup
Hec omnia pro maiori parte excusa sunt Coloniæ anno 1566
in quarto .

Scriptis item de Pinguia Phisicorum, lib. 4. id est, de clementi-
rum, fluminum aliquor Germaniæ , metallorum, leguminum, fu-
ctuum, herbarum, arborum, arbustorum, piscium, nolatilium, &
animantium terra , naturis, & operationibus : excusi sunt Argent-
inæ, anno Domini 1544.

Ad Clerū Coloniensem de futuris periculis in Ecclesia, lib. 1.
Qui erat, &c.

Ad Treuirenses de eadem re, lib. 1. Ego paupercula forma .

Inquirentibus autem illis, & maximè Sacerdotibus, quibus de-
meritis tantam Dei iram incurrisse, quæ eis ab illa præsentialet
denunciabatur , notabile uerbum respondit , Spiritus sanctus non
confundit, ut prædixerat tamen, omnia euenerunt anno Do. 1566.

In his, &c aliis omnibus quæ scripsit, Catholica doctrina, quæ uel
fidem confirmet, uel instruat mores, in tantum relucet, ut nihil un-
quam dixerit, aut scipserit, quod in dubium possit vocari. Et cum
Latinī sermonis esset ignara , tamen reuelante spiritu Dei, omnia
Latinè , & congruè dictauit, notariis excipientibus . Testatur Tri-
temius se uidisse epistolæ Cunradi III. & Fridericī I. Imp. ac Epis-
coporum electorum, Bremensis, & Hierosolymitani, & aliorū infe-
nitorum, qui ex diuersis mundi regionibus fama sanctitatis, & re-
uelationum eius prouocati, se scriptis orationibus ipsius commen-
dabant,

dabant, & diuersarum quæstionum solutiones quærebant. Obiit tandem sanctitate, & Prophetia spiritu clara, anno Domini 1180. etatis sue 82. die 15. Calend. Octob. & pro meritis in Sanctorum numerū relata est. Theodoricus Abbas in eius vita apud Surium Tomo 3. Tr. de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 119. & lib. 3. c. 334. & alijs innumeris.

S. GERTRUDA ABBATISSA:

Et Profetissa,

qua

Spiritu magno vidit ultima, Eccles. 48.

Cap. LXXXIX.

 VARTVS qui ex huius Rami superioribus fructus pullular sanctimonialis imagine, cuius sinistrali libro recluso repletur, Sanctam Gertrudem representat. Hæc natione Germana, nobilib. orta natalibus, Pater enim eius Hakebornensis Dominus fuisse perhibetur, à prima aetate uitam monasticam elegit in cœnobio Rodardes dorffensi, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Hirsaugiensis reformatæ Cluniacensis, in quo ob uitæ meritum immaculata, in matrem, & Abbatissam, an. 1251. electa, sequenti ad monasterium Helftae (quo loci monasteriū Rodardesdorffense translatum est) ubi soror eius Mechtildis sanctimonialē agebat, transmigrans, eximia sanctitatis perfectione Deo familiariter cōiuncta, & cœlestibus revelationibus assueta, ex insti-
tu Spiritus sancti, à quo fuerat edocta, magno Ecclesiæ fructu, piarumq; mentium salute, & consolatione, composuit nonnullos libros, qui Latinitate donati sunt à F. Ioanne Lanspergio Carthusiano, simul cum exercitiis spiritualibus eiusdem: Primus est,

De vita S. Gertrudis, sive, Insinuationum diuinæ pietatis, libri quinque: qui excusi sunt Louanii, in 8. annus tamen impressionis è mente iam excidit: translatiq; postea in Italicum sermonem per Vincentium Buondi, impressi sunt Venetiis apud Iolitos, 1588. in 4.

Exercitorum spiritualium eiusdem, lib. 1. excusus est cum præcedentibus apud Iolitos.

Defunctam deinde anno Christi 1290. in predicto cœnobia, miracula, quæ ad sepulchrum eius sunt creberrima, quanti apud Deum meriti fuerit manifestant.

ANNO